

Standard FCI č. 203/12.03.1999/F

NORSKÝ HONIČ (DUNKER)

ZEMĚ PŮVODU: Norsko

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 12.03.1999.

VYUŽITÍ: Honič.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 6 Honiči, barváři a plemena příbuzná.
Sekce 1.2 Střední honiči.
S pracovní zkouškou.

CELKOVÝ VZHLED: Je středně velký, zřetelně obdélníkového rámce. Jeho tělesná konstrukce je silná, nepůsobí však dojmem, že je hrubý (těžký). Musí z něj vyzařovat odolnost.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: hloubka hrudníku je přibližně stejná, jako polovina výšky v kohoutku.

HLAVA: Nesmí být vysoko nesená. Je ušlechtilá, čistých linií. Je přiměřeně dlouhá, linie jsou rovnoběžné. Není klínovitá.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Je mírně klenutá. Týlní hrbol je výrazný. Protože čenichová partie je dlouhá a výrazná, jeví se se mozkovna méně mohutná, a to zvláště u psů, za podmínky že linie hlavy zůstanou rovnoběžné.

Stop: Je vyznačený, není hluboký ani příkrý.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Černý. Nozdry jsou široké, dobře otevřené.

Čenichová partie: Je spíš dlouhá než krátká, hranatě zakončená. Nosní hřbet je rovný a konstantně široký.

Čelisti/zuby: Nůžkový skus. Kompletní chrup.

Líce: Suché ; nadočnicové oblouky nevýrazné.

Oči: Tmavě zbarvené, kulaté, spíše velké, nejsou však vykulené. Oči mají živý a výrazný pohled, svědčící o vyrovnanosti povahy. Víčka těsně přiléhají k oční kouli . Oči různobarevné (duhovka je vícebarevná) jsou přípustné u jedinců ve zbarvení blue merle.

Uši: Jsou zavěšené spíš níže než vysoko. Jsou jemné na omak. Nejsou příliš široké, zužují se ke špičce, která je zaoblená. Jsou zavěšené na plocho, nestáčí se a nemají vrásky. Přiléhají dobře k hlavě. Když je natáhneme směrem k nosu, dosahují do poloviny čenichové partie.

KRK: Dostatečně dlouhý, bez patrného laloku.

TRUP:

Horní linie: Pevná.

Hřbet: Je rovný, pevný a nepříliš dlouhý.

Bedra: Jsou široká a svalnatá, nejsou vyklenutá.

Zád: Má jen mírný sklon, je svalnatá a není krátká.

Hrudník: je prostorný, žebra jsou dostatečně klenutá. Poslední žebra musí být obzvlášť dobře vyvinutá, aby se hrudník zdál co nejdelší.

Spodní linie a břicho: mírně stoupající.

OCAS: je nasazený v prodloužené horní linii. U kořene je silný, směrem ke špičce se zeštíhluje. Ocas musí být nesen obloukovitě prohnutý směrem vzhůru. Dosahuje ke hlezennímu kloubu nebo jej mírně přesahuje.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: Jsou silné, suché, s jasně patrným nervstvem.

Lopatky: Lopatkové kosti jsou dlouhé, osvalené, šikmo uložené, dobře přiléhající k hrudníku. Jejich vrcholky jsou blízko u sebe. Lopatka a loketní kloub svírají správný úhel.

Předloktí: Rovná.

Metakarpus: Mírně šikmý..

Tlapky: Prsty jsou klenuté a sevřené. Meziprstní prostory jsou dobře osrstěné. Polštářky jsou pevné. Tlapky v postoji směřují rovně dopředu.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Jsou korektně zaúhlené. V postoji jsou rovnoběžně postavené. Nejsou přeúhlené (příliš uzavřený úhel) a nikdy nemají kravský postoj. Je nutné odstraňovat paspárky.

Stehna: Široká.

Koleno: Dobře zaúhlené a postavené.

Podkolení: Silná.

Hlezna: Dobře postavená, suchá. Při pohledu z profilu silná.

Tlapky: Stejně jako přední.

CHŮZE/POHYB : Uvolněný, dobře pokrývá terén. Pohyb končetin v ose, pánevní končetiny nesmí mít kravský postoj hlezen ani být přeúhlené.

OSRSTĚNÍ:

SRST: Rovná, tvrdá, hustá a ne moc krátká. Zadní strana stehen a ocas mohou být více osrstěné, zvláště je-li srst dobré kvality.

BARVA: Černá nebo blue merle (strakatá), se světlým pálením a bílými znaky. Převažující hnědá v teplých tónech nebo černá, která začíná na čenichu a končí pod hlezny, které se říká černá maska, je méně vyhledávaná. Pokud bílá barva dosahuje až do oblasti lopatek a bílá je celá spodní strana včetně břicha a na nohou dosahuje bílá až nad hlezna (punčošky), jedná se o znaky korektní a žádoucí.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku : Psi 50-55 cm, ideální výška 53 cm.

Feny 47-53 cm, ideální výška 50 cm.

VADY : Všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za vady, které musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Zbarvení : Pokud u černých nebo světle hnědých psů dosahuje bílá až do oblasti hřbetu, nebo pokud u psů blue merle jsou v této barvě bílé znaky, jejich ohodnocení závisí na rozsahu bílé barvy.

VYLUČUJÍCÍ VADY :

- Agresivita.
- Převažující bílá barva (50% a více povrchu těla).

Všichni psi s evidentními anomáliemi fyzického stavu nebo s poruchami chování musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.